

TITOL DE L'EXPOSICIÓ:

Retorn a Prípiat, la ciutat desolada

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE

Als organitzadors de la mostra:

Durant la primavera del 2019 vaig tenir l'oportunitat de visitar la ciutat abandonada de **Prípiat**, a Ucraïna. L'únic objectiu d'aquell viatge era el de fer fotografies dels llocs més emblemàtics de la ciutat.

Prípiat és el nucli urbà més proper a la central nuclear de Txernòbil i va ser evacuada poc després de l'accident ocorregut l'abril del 1986.

Ningú hi ha tornat mai més i la ciutat s'ha anat degradant pels efectes de la climatologia, la natura i els nombrosos saquejos que ha patit. S'ha convertit en una mena de decorat apocalíptic de com seria el món si els humans de sobte desapareguessin.

Malgrat que l'experiència va ser molt intensa, després d'aquell viatge les fotografies es van quedar en un calaix i no vaig saber què fer-ne.

Dos anys després, he tornat a Txernòbil. Aquest cop hi he anat per fer una gravació per a la televisió i he tornat a visitar la ciutat de Prípiat. El fet de tornar-hi m'ha fet recordar la meva primera visita a la ciutat i m'ha donat la força per recuperar les fotografies que dormien al calaix des del 2019.

Aquesta mostra està formada per deu fotografies **panoràmiques** de diversos llocs de la ciutat. La unitat del format va ser unes de les condicions que em vaig auto imposar per tal de poder triar d'entre les més de mil fotografies que hi vaig fer amb les diverses càmeres que duia.

No he pogut evitar, però, seleccionar tant fotografies en color com en blanc i negre.

En aquesta tria hi ha una voluntat de mostrar la màxima varietat de paisatges possibles, però mantenint alhora la bellesa i la poesia de les imatges.

Les fotografies estan acompanyades per un petit text que explica una anècdota o una descripció de l'indret on s'ha pres la imatge, de manera que el visitant pugui tenir una mica més d'informació i context per poder gaudir de les panoràmiques.

Les fotografies van ser realitzades en format analògic amb una càmera de format panoràmic amb pel·lícula de 35 mm Hasselblad X-Pan.

Barcelona, Maig 2021

DAVID BURILLO TOLEDANO

Ajuntament
de Taradell

CULTURA
taradell.cat/exposicions

CAN
COSTA
CENTRE
CULTURAL

CTRA. DE
BALENYÀ, 101
TARADELL

18 JUNY —
— 4 JULIOL

**RETORN A PRIPIAT
LA CIUTAT DESOLADA**

Fotografies de David Burillo

Cartell Exposició

MATERIAL PER L'EXPOSICIÓ

TEXT INTRODUCTORI A LA MOSTRA

PRÍPIAT

La ciutat de Prípiat va ser fundada el 4 de febrer de 1970 per donar un lloc on viure als treballadors de la central nuclear de Txernòbil i les seves famílies.

Prípiat estava formada per diversos districtes amb una via radial que travessava el centre de la ciutat. Els llocs més interessants i concorreguts eren el Centre Cultural Energetik, el cafè Prípiat i el bulevard Lenin, situat al centre de la població.

Segons els plans de desenvolupament de la ciutat, s'esperava que arribaria a tenir uns 80.000 habitants, i també s'esperava que fos una de les ciutats més boniques de tota Ucraïna. A la seva millor època, era coneguda dins la Unió Soviètica com "la ciutat del futur", doncs era una ciutat "planejada", que comptava amb grans avingudes, edificis de fins 16 plantes, abundant vegetació, una població molt jove i uns índexs de criminalitat gairebé inexistents.

L'accident de la central nuclear va tenir lloc la matinada del 26 d'abril de 1986. Però durant aquell dia les autoritats no van informar la població dels riscos que hi havia i tothom va fer vida normal. Al vespre del mateix dia 26, les autoritats van canviar d'estratègia i van decidir que calia evacuar tothom.

L'endemà, el diumenge 27 d'abril, la ciutat va ser completament evacuada i ningú va poder tornar-hi a viure mai més.

Durant els anys posteriors a l'accident, l'entrada a la ciutat estava prohibida i només hi tenia accés el personal militar que treballava en la descontaminació de la zona. Això no obstant, els saquejadors van arribar-hi poc després del fatídic accident, a la recerca dels objectes de valor que els seus habitants havien deixat enrere. Anys més tard, a principis del 2000 (i semblaria que com a conseqüència de l'emissió d'un programa sobre la ciutat per la televisió), encara hi va haver una segona onada de saquejadors que buscaven materials valuosos com coure, alumini o acer.

Actualment, i des del 2011, la ciutat està oberta a les visites de grups de turistes amb guia. Un grup de fotògrafs de Barcelona hi va anar l'any 2019.

Aquesta és una mostra del que va veure un d'aquests fotògrafs: el David Burillo Toledano.

FOTOGRAFIA 1 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

El parc d'atraccions

La llum del capvespre allargassa les ombres sobre el parc d'atraccions de Prípiat.

Aquest parc s'havia inaugurar l'1 de maig de 1986, tot coincidint amb les celebracions del dia del treball. Però la inauguració es va veure frustrada per l'accident de la central nuclear, ocorregut només quatre dies abans i que va obligar a evacuar tota la ciutat. Hi ha teories que afirmen que el parc va estar obert durant el dia 27 d'abril, per distreure els habitants just abans de l'evacuació. De fet, sembla que existeixen unes imatges del parc en funcionament. Ara bé, també hi ha qui afirma que aquestes fotografies podrien correspondre a la fase de proves tècniques del parc, ja que la gent que hi apareix va amb roba d'hivern.

Sigui com sigui, aquest parc d'atraccions que no es va inaugurar mai s'ha convertit en un símbol del tràgic destí de la ciutat de Prípiat.

FOTOGRAFIA 2 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

La biblioteca

Cap saquejador ha volgut endur-se els llibres de la biblioteca de l'escola número 2 de Prípiat.

Mesos després de fer aquesta fotografia, va caure a les meves mans el llibre "The Long shadow of Chernobyl" amb fotografies de Gerd Ludwing. A la pàgina 113, hi ha una fotografia d'aquesta mateixa biblioteca, on es veu com la cortina està en la mateixa posició que a la meva imatge. El fet destacable és que la fotografia de Ludwing es va fer deu anys abans que aquesta.

Probablement ningú ha tocat res d'aquesta estança en els darrers 20 anys.

FOTOGRAFIA 3 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

L'escola número dos

En un passadís del segon pis de l'escola número dos de Prípiat es troba aquesta pintura que, miraculosament, ha sobreviscut a les inclemències del clima i al vandalisme dels saquejadors.

La imatge mostra als alumnes el futur que la Unió Soviètica tenia previst per a ells: una carrera en l'àmbit de la ciència, l'enginyeria, l'agricultura i finalment l'exploració de l'espai.

Ara sabem que l'accident de la central nuclear, que es troba a pocs quilòmetres d'aquesta escola, va propiciar el cop definitiu per l'enfonsament del sistema soviètic al mateix temps que canviaria les vides d'aquells alumnes per sempre més.

FOTOGRAFIA 4 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

La pista de bàsquet

La piscina Lazurny és una piscina per practicar salts de trampolí. Va estar en funcionament fins a dotze anys després de l'accident i la feien servir els liquidadors que treballaven a la central de Txernòbil, ja que està considerat un dels llocs amb menys radiació de la ciutat.

Paret amb paret, hi ha aquesta pista de bàsquet amb el que imagino que eren unes grans finestres. Malgrat la vegetació, la llum del matí segueix entrant suaument dins de l'edifici.

FOTOGRAFIA 5 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

L'estació de Yaniv

Caminant per un bosc als afores de la ciutat de Prípiat, a prop de la Estació de Yaniv, el visitant es troba, de sobte, aquests vagons de tren sense rodes. Sembla ser que els vagons van ser utilitzats durant l'evacuació de la ciutat. Com les rodes estaven molt contaminades, les van arrencar i les van enterrar amb la ferralla més tòxica en algun indret lluny de la ciutat. Però els vagons van quedar aquí, immòbils per sempre més, 'veient' com el bosc creixia al seu voltant. Potser un dels llocs on, al meu parer, millor es combinen l'apocalipsi i la poesia.

FOTOGRAFIA 6 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

L'escola de música

No gaire lluny del centre de la ciutat hi ha l'escola de música. A dins, hi ha un petit auditori on podem imaginar, els alumnes fent les seves primeres interpretacions. Un piano presideix l'escenari. El silenci només es trenca pel soroll d'una gota d'humitat que cau del sostre. Al voltant de l'escenari només hi ha destrucció. Costa de creure que el piano hagi sobreviscut als saquejos, al vandalisme i a l'hivern ucraïnès.

FOTOGRAFIA 7 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

L'autobús

Als afores de la ciutat trobem un dels molts cementiris de vehicles de la zona d'exclusió. Aquest és petit, i abans havia estat un taller de reparació de maquinària agrícola. Al mig d'una petita esplanada hi ha l'esquelet del que un dia va ser un autobús. La vegetació ha crescut al seu voltant i l'ha mig integrat en el bosc, com si fos una carcassa d'un animal prehistòric mort fa milers d'anys.

FOTOGRAFIA 8 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

L'apartament

Un petit apartament per a homes solters.

En aquest edifici, cada pis tenia un tipus diferent d'apartaments. Al pis més alt, el tercer, només hi havia habitacles per a una persona i el lavabo era compartit. Al segon, ja amb lavabo, imagino vivint les parelles casades. En el primer pis, els apartaments eren de dues habitacions i en la planta baixa, de tres, per acollir les famílies amb fills. Imagino que els pisos no eren de propietat i que cada família tenia el que necessitava en cada moment de la seva vida. Però només és el que he imaginat.

FOTOGRAFIA 9 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

La clínica

La llum entra amb dificultat en aquest petit quiròfan de la clínica dental de Prípiat. Per terra hi ha centenars de fitxes dentals dels antics habitants de la ciutat. I al mig de l'estança, l'esquelet d'una taula d'operacions i dues cadires. Les llums i les ombres donen un aire de sala de tortures a aquesta consulta de dentista.

FOTOGRAFIA 10 I TEXT QUE L'ACOMPANYA

La recepció

Tots els edificis públics de Prípiat tenen aquesta recepció amb el que semblarien uns penjadors per deixar els abrics.

Aquesta recepció pertany a la clínica dental. Les sanefes que dibuixen els penjadors contrasten amb les filtracions d'aigua, que han descolorit la pintura de les parets i ens fan pensar que ploren el trist destí de la ciutat.

